

pre Galli, érá Q. Fabiũ Massimũ desfăcũ cu totu pre Samniți, la Sentinũ, în anulũ R. 459, cândũ erã consule de a cincia órá. În Samniũ se continuã resbellulũ, Romanii repurtarã trei victorie (la Luceria, la Aquilonia, și la Cominiu), darã Q. Fabiũ Gurgite (fiulũ lui Massimũ) perdũ în contra lui C. Ponțiu. Atunci se scullã betrânulũ Fabiũ, și luptându-se sub commândulũ fiului seũ, resbunã perderea pățită. C. Ponțiu pretoriulũ Samniților cădũ prinsũ, și fu dussũ înaintea carrului de triumfũ, apoi fu uccisũ. Romanii trãmiserã o coloniã numerosã la Venusia spre a împedica comunicațiunea între Tarentũ și Samniũ. Maniũ Curiũ Dentatũ terminã resbellulũ cu Samniții în anulũ R. 463. Condițiunile pãcii nu sunt cunnoscute mai de aprópe. — Sabiniĩ fiindũ că dedesserã adjutoriũ Samniților cândũ trecurã în Etruria, furã bãtuți și subjugati de Curiũ Dentatũ; ei căpetarã dreptulũ de cetățianĩ romanĩ, înse fõrã suffragiũ. Acumũ domnia Romanilorũ se întinse preste Lațiu, Campania și Samniũ, de la marea turrenã pino la marea adriaticã.

Dupã finitulũ resbellului samniticũ, Galliĩ senoniĩ din Umbria merinoptiale, îndemnați de Etrusci și de Umbri, continuarã lupta în contra Romanilorũ, și între altele stĩnserã unũ corpũ de óste romanã; înse P. Dolabella resbunã aspru acéstã perdere, devastândũ cu totulũ țerra Senonilorũ, și frãnse armata Boiilorũ ce le veniã într'adjutoriũ, la laculũ Vadimone, în anulũ R. 470. Senoniĩ se esterminarã mai cu totulũ, Boiĩ căpetarã pace; cetãțile etrusce se supuserã una dupã alta.

XII.

Resblettu Tarentinu.

Încã pino cândũ ținea resbellulũ cu Etruscii, cu Umbrii și cu Galliĩ, se nãscũ altulũ în Italia inferióre. Lucaniĩ impressurarã cetatea Turii (unde fusse vechiea Sibera, lõngã mare în sĩnulũ tarentinũ); Turianiĩ strĩm-